

REPRESENTACIÓ DEN CAMESTORTES

Algaida, 1 de març de 2003

PERSONATGES

Comitiva de familiars (no parlen)
Arruals acompanyants den Camestortes (no parlen)
Pare den Camestortes
Mare den Camestortes
Arrual Major
Jutge
Fiscal

ESCENOGRAFIA

Munt de papers: Sumari
Llibrot del jutge
Balança. Maça del jutge
Taules, cadires i bancs

PRIMERA PART

Introducció general

(Entra a l'escenari la comitiva de familiars, seguida del pare i de la mare i s'asseuen. A continuació entra en Camestortes escoltat per dos arruals, que el menen del bracet. Quan surt en Camestortes, tot són espants dels familiars que es posen a plorar, sobretot la mare que fa una vertadera escena melodramàtica.

Sguidament, tot cofoi, entra l'Arrual Major i amb molta parsimònia es col·loca al mig de l'escenari. L'acompanya el Fiscal que, més estirat que un sou de funcionari a fi de mes, se situa en un segon terme.)

ARRUAL MAJOR: Senyores i senyors, amos i madones, fadrines i fadrins, es Darrers Dies des període carnal han arribat, amb gran pena per as mortals que ja no podrem tastar carn de cap casta.

Seran dies de *Corema* i de privació. Dies en què tots es qui no tenguin bul·la s'hauran d'espassar sa fam menjant orades i raons, gerrets i rajades, llagostes i galls, molls i gambes... Dies en es que ses sobrassades, llangonisses i camaiots roman-dran penjats a ses perxes guardats per sa *Jaia Corema*.

Ara però, encara de ple dins sa festa de Carnaval, sa vila d'Algaida se prepara per celebrar es judici a un homo que s'ha atrevit a desafiar es bon ordre, costums i legalitat de ses coses.

I seguint una ancestral tradició, obrim ara sa festa i s'inicia es judici.

Senyores i senyors, amos i madones, fadrins i fadrines, aixecau-vos i feis gran silenci que ara, amb gran solemnitat, entrarà en escena es Jutge per iniciar es Judici den Camestortes.

(Entra es Jutge i tothom en escena es posa dret.)

SEGONA PART

Introducció al Judici

(El Jutge duu un grossíssim llibrot davall el braç. Figura que és un llibre de lleis. El col·loca damunt la taula i s'asseu a la cadira. Fa un gest amb la mà donant a entendre que els assistents al judici es poden asseure. El Pare i la Mare queden drets).

JUTGE: Aquest magne tribunal...

PARE I MARE: *(Interrompent)* ¿Què podem seure?

JUTGE: “seis”. *(Tornant a començar)* Aquest magne tribunal s'ha reunit per jutjar i comdemnar aquest homo *(assenyala amb el dit en Camestortes)* de totes quantes desgràcies, desventures i adversitats han succeït a sa vila d'Algaida. Ell és es culpable de tot i així ho demostrarem. En aquest sumari *(assenyala un munt de papers que hi haurà damunt la taula)* hi ha escrites totes ses acusacions. Arrual, procediu a començar es judici.

MARE: *(Plorant desconsolada)* Però si ell no ha fet res! Ai, pobre fillet meu (tots els familiars ploren).

JUTGE: *(Autoritari. A la família)* Silenci! Ja tendrem temps de xerrar i plorinyar quan haguem comdemnat i executat aquesta lacra de

la societat que té per nom Camestortes. (*A l'Arrual*) Arrual, procediu.

ARRUAL MAJOR: (*Amb to solemne*). Algaida, dia primer de març de l'any de nostro senyor de dos mil 3. Compareix davant aquest magne tribunal en Camestortes Tortes, fill de son pare i de sa mare, acusat d'horribles crims, faltes, infàmies, malifetes i altres monstruositats i atemptats que, seguidament, explicarem. (*Pausa*). I ara demanam públicament: ¿Qui jutjarà en Camestortes?

JUTGE: Jo, es gran Jutge Patutge, en nom de sa justícia.

ARRUAL MAJOR: ¿Qui l'acusarà?

FISCAL: Jo, es Fiscal General, en nom des ministeri fiscal.

ARRUAL MAJOR: ¿Qui el defensarà?

PARE: Jo, son pare, en nom de ... (*dubte*) son pare...

MARE: (*Interrompent el seu home, plorant*). I jo, que som sa seva mareta, que té una pena molt grossa.... ¡Ai pobre fill meu, pobre fill meu!

ARRUAL MAJOR: Si és així, que així sigui. Pot començar es judici sumaríssim contra en Camestortes. (*Dóna la paraula al jutge*). Senyor Jutge...

TERCERA PART

El Judici

ESCENA 1

JUTGE: *(Molt solemne)* Que comenci es procés. *(Al fiscal)* Senyor Fiscal...

FISCAL: *(Fa una capada al Jutge i es gira cap a l'acusat. L'apunta amb el dit.)* Jo, Camestortes, t'acús de ser qui ha provocat que es temps atmosfèric vagi tan desbaratat.

PARE: *(Responent al Fiscal)* ¿Com que desbaratat? Ara fa es temps que ha de fer. En s'estiu calor i en s'hivern fred.

FISCAL: ¡No volgueu confondre aquest tribunal. Això que en s'estiu va fer calor és un dir: feia tanta fresca que es vespres havíem de sortir amb una rebeca, i un poc més i no podem anar a nedar de tot s'estiu a ses magnífiques piscines municipals.

PARE: Això no és vere! Hi havia tanta animació que sa gent no cabia dins ses piscines.

MARE: *(Plorant)* Sí, jo vaig anar fer es curset de gimnasi' dins s'aigo i només me vaig poder rentar es peus.

PARE: Senyor Fiscal, hi havia tanta gent que s'aigo vessava per dalt de sa piscina i corria pes carrer des Cavallers fins a Plaça.

MARE: (*Plorant*) Sí, fins a Plaça. Mirau si no podrien aprofitar aquesta aigo per regar sa gespa des camp de futbol.

FISCAL: Però no veis que és gespa artificial, que no necessita regar.

PARE: Però la reguen.

JUTGE: (*Tallant. Al Pare*) Prou. Deixau fer es futbol i sa gespa, que està molt bé. Fins i tot el Montuïri vol venir a jugar an es nostro camp. (*Al Fiscal*) Seguiu, senyor Fiscal.

FISCAL: Amb la vènia. En Camestortes també es culpable que es dia de sa festa de la Pau plogués i s'hagués de suspendre.

PARE: I quin mal hi ha? Se va fer es diumenge i ja està.

MARE: (*Plorant*) Sí, es diumenge...

FISCAL: En Camestortes va fer ploure a posta. És una maniobra secreta, un contuberni, per passar sa festa a diumenge, com a Lluçmajor. ¿Quin és es pròxim pas? ¿Posar olles d'aram a ses entrades de ses cases?

PARE: (*Confós*) No vos ho sabria dir...

FISCAL: Sa ploguda des dia de la pau va ocasionar molts de problemes perquè va desbaratar sa gent.

MARE: (*Plorant*) Sí, això sí que és vere. Noltros mos menjàrem totes ses panades i es robiols es dimarts, i es diumenge vàrem haver de dinar de pa amb oli a damunt s'era.

PARE: (*A la dona*) ¡Calla, dona! (*Al jutge*) Senyor jutge, tot això que diu es Fiscal són dois. Es meu fill no té res a veure amb so mal temps... Meam si encara li donaran sa culpa de què va fer neu.

FISCAL: Clar que sí, i la té tota. A més hi ha una cosa molt més greu. Amb aquest canvi de temps que ha provocat ha donat peu que surtin malalties a sa vinya. I es vinaters d'Algaida això no ho poden perdonar mai.

PARE: (*Alçant els braços*) Ara donaran sa cupa an es meu fill de que els hi surt es vi dolent!

MARE: (*Al Pare*) Com es teu, que té un gust de *vitisufrit* que lleva s'alè (*Pausa. Plorant*) Ai com m'agrada es vi...

PARE: (*A la Mare, molest pel seu comentari*) Sí, a tu, tot lo que tengui grau, saps que t'agrada...

MARE: (*Plorant*) Au... ara no me pot agradar es vi.

JUTGE: (*Tallant*) Prou. Senyor fiscal, procediu amb ses acusacions.

ESCENA 2

FISCAL: Camestortes t'acusam de donar idees an es ministre de Medi Ambient, senyor Matas.

PARE: Això sí que no! Es senyor Matas no necessita ningú que li doni idees. Tot sol se'n desfà molt bé.

MARE: *(Plorant)* Sí, se'n desfà... *(S'atura en sec quan s'adona del que diu. Plorant rectificava)* Bé, fa lo que pot...

FISCAL: En Camestortes és una mala influènci', una influènci' negativa. Es ministre per ell tot sol no faria mai aquestes propostes tan loquenques de fer passejos per tot i omplir ses Balears de dessaladores.

PARE: Però no veis, senyor Fiscal, que això és sa política. Tot ho fa per anar en contra des Govern de ses Illes.

FISCAL: *(Irat)* ¿Com gosau dir que el senyor Matas va en contra des Govern de ses Illes? ¿Això és una blasfèmia!

PARE: *(Retractant-se)* Bé, bé, no volia dir això, però no me fareu creure que s'entenen...

MARE: *(Plorant)* No, no s'entenen gens amb en Xisco, però sí amb na Maria Antònia.

JUTGE: (*Exaltat, a la Mare, cridant*) ¿Però què deis?

MARE: (*Pega un bot espantada. Plorant*) ¡Ai, no me crideu que m'assust! Jo només volia dir que s'han entesos per comprar sa possessió de Raixa... (*Plorant més*) Tothom me renya!

PARE: (*A la mare, consolant-la*) Au, dona, no ploris...

MARE: (*Plorant*) Però és que saps que tenc de pena! Donen sa cupa de tot an en Camestortes com si fos n'Oxama Bin Laden... Ai, pobre fillet meu... (*Segueix plorant d'una manera exagerada*)

JUTGE: Senyor Fiscal, continuau, que fa fred...

ESCENA 3

FISCAL: I ara parlarem de ses eleccions (*La Mare, quan ho sent s'atura de plorar en sec, alça el cap i escolta molt interessada*).

PARE: (*A la Mare, sorprès*) Jesús, no sabia que t'interessassin tant, ses eleccions.

MARE: (*Molt seriosa i atenta amb el que dirà el Fiscal*) Idò sí. Com que fa tant de temps que tu no n'has tenguda cap, d'erecció, ¡d'enravenada!, almanco m'agrada xerrar-ne.

FISCAL: (*Fent sa mitja*) Crec que vos equivocau de paraula...

MARE: *(Ben rabent)* ¿De paraula? *(Assenyalant el Pare)* De pastilles, s'equivoca!

JUTGE: *(Enfadat pel tema de conversa)* Prou, que no mos interessa sa vostra vida sexual. Senyor Fiscal, què volíeu dir sobre ses eleccions.

MARE: Protest!

PARE: *(Sorprès de la reacció de la Mare)* ¿I ara?

MARE: *(Tota feliç)* Res, ho he vist fer a una pel·lícula.

JUTGE: *(Molt enfadat)* Si tornau interrompre es procés, correreu davant. *(Al Fiscal, més pausat)* Senyor Fiscal, ¿què volíeu dir de ses eleccions municipals?

FISCAL: Amb la vènia. *(A Camestortes, molt autoritari)* Acús en Camestortes de ser es culpable que, a dos mesos de ses eleccions, a Algaida no hi hagi gens d'ambient electoral.

PARE: ¿I què voleu? A vegades és difícil trobar 11 persones que vulguin anar dins una llista...

MARE: *(Que s'ha tornat a posar a plorar)* Sí, dins una llista...

FISCAL: A més en Camestortes és es culpable d'haver fet canviar d'opinió a s'actual batle. Es batle havia dit públicament que

no se tornaria a presentar... ¿Que no vos ne recordau des rebumbori que hi va haver? Fins i tot va sortir pes diaris.

PARE: Però això és normal a sa política...

MARE: *(Plorant)* Sí, ben normal... qui “pomet, despomet”.

FISCAL: Mirau, si més no, quina situació electoral ha provocat en Camestortes: confussió i problemes! es PP cerca es candidat que més li convé i no s'acaba de decidir; UM està dividida, amb un sector per una banda i s'altre per s'altra i es PSM torna a presentar es mateix candidat perquè no han trobat d'altre...

PARE: Però això sempre passa cada quatre anys. Tot anirà bé...

MARE: *(Plorant)* Sí, anirà bé, a la llarga...

JUTGE: Continuu, senyor Fiscal.

ESCENA 4

FISCAL: En Camestortes té sa cupa que ara que ja han arreglat l'esglési' i han posat sa bolla a dalt des campanar, don Toni es rector se n'anàs.

MARE: *(Plorant)* Ai sí, don Toni, saps que l'enyoram!

PARE: Però això no és culpa den Camestortes, és el senyor bisbe que ho ha manat.

FISCAL: I per més inri, ara no tenim rector

PARE: ¿No tenim rector? Però si en tenim tres!

FISCAL: Però són tres rectors que no són fixos. A més, ha creat tanta confusió que ara ja no sabem qui comanda a l'esglési' d'Algaida. Si necessites qualque cosa no saps on acudir

PARE: ¿Com que no? An es consell parroquial

MARE: (*Plorant*) I tenc tanta peneta... tanta peneta pes meu fill i tanta peneta de veure sa rectoria tancada.

FISCAL: I a més a més, un des rectors fa sa missa bilingüe.

PARE: Això no és criticable. Fa tot lo que pot. Donau graci's que n'hi hagi, de missa!

MARE: (*Plorant*) Ai, sí! Jo no sé que faria, fora poder anar a missa!

PARE: (*Que se mira la seva dona tot sorprès*) Però tu no hi vas mai, a missa...

MARE: Això era perquè no sentia ses campanes quan tocaven...

FISCAL: Clar, perquè en Camestortes en va esquerdar una i ara se l'han haguda de dur a Alemanya a soldar...

MARE: *(De sobte es posa a plorar)* Aiiiiiiiiiiii!

PARE: ¿I ara què tens?

MARE: Aiiii! Ara si que no hi podré anar, a missa... Si toquen amb alemany no sabrem quan és l'ofici, un funeral o ses hores des rellotge.

FISCAL: Quin desbarat!

JUTGE: *(Fent capades)* Això no és aguantador... Venga, senyor Fiscal, seguiu amb so procés.

ESCENA 5

FISCAL: Es ministeri fiscal, després de profundes investigacions ajudat per sa Guàrdia Civil, ha arribat a sa conclusió que es qui ver-taderament pilotava es Prestige era en Camestortes.

PARE: Pensa tu! I tan sols no sap colcar amb bicicleta. ¿Què no veis quines comes més tortes que té?

MARE: *(Plorant)* Sí, ben tortes, semblen sa carretera de sa Calobra.

FISCAL: I en Camestortes, no només pilotava es Prestige quan va pro-duir-se es desastre, sinó que no té carnet de menar barcos i anava begut.

PARE: *(Fent gestos assenyalant la Mare)* Amb això té a qui semblar.

MARE: *(Remolesta, al Pare)* I què si m'agrada xumbar un poc? *(Al Jutge)* Senyor Jutge, amb això es meu fill s'assembla a mi. Li agraden totes ses "Botellas" manco una.

PARE: *(Intentant fer callar la Mare amb gestos)* Calla, dona que això no se pot dir!

FISCAL: Protest!

JUTGE: Protesta acceptada. *(Al Pare, assenyalant-lo amb el dit amenaçant)* I vós, si tornau fer cap referència a donya Ana, vos castigaré a anar a fer net es Punt Verd. *(Al Fiscal, calmat)* Proseguiu senyor Fiscal.

FISCAL: Graci's, senyor Jutge. Acús en Camestortes que no vol anar a llevar xapapote perquè diu que s'embrutarà.

PARE: Noooo! ¿I ara què deis? Es xapapote no embruta!

FISCAL: ¿Com que no embruta?

PARE: No, no embruta. Es president Antich hi va anar i no se va embrutar gens.

MARE: I saps que hi sortia de guapo, a sa foto. Pareixia es meu Camestortes quan va fer sa primera comunió, tot de blanc, com un astronauta!

FISCAL: Protest!

JUTGE: Acceptada sa protesta

PARE: (*Enfadat*) I jo també protest.

FISCAL: ¿Què punyetes heu d'anar a protestar?

JUTGE: (*Autoritari*) ¡Silenci! Continuu es procès, senyor Fiscal.

ESCENA 6

FISCAL: Acús en Camestortes de ser un piròman que provoca incendis a Algaida.

PARE: Això no és vere, an es meu fill no li agrada jugar amb foc. A lo màxim que ha arribat és a fer qualque formiguer per cremar s'herba de sa caseta

MARE: (*Plorant*) Sí, i llavones se compixa dins es llit.

FISCAL: En Camestortes ha actuat d'incendiari però només és sa mà negra d'interssos obscurs.

PARE: (*Que no entèn res*) Meam, senyor Fiscal, se pot sebre de què xerrau, perquè jo no vos entenc.

MARE: *(Tota explicativa)* Sí, homo. Es Fiscal acusa en Camestortes de ser sa mà executora de tota una sèrie de malifetes relacionades, aquest cas, amb provocar incendis; dit d'una altra manera, amb cremar objectes (S'atura sorpresa d'ella mateixa. De cop es posa a plorar) Au, ara no sé perquè ho entenc!

FISCAL: Darrera en Camestortes hi ha molts d'interessos creats: sa Tia, es Febeí, es Cesid...

PARE: Ara ja només falta que anomeneu es CSI i s'Asi.

FISCAL: Darrera en Camestortes hi ha sa mà den Buix i n'Asnar.

PARE: ¿Però que no són des vostros, aquests?

JUTGE: Silenci!

FISCAL: Induït per en Buix i n'Asnar en Camestortes va cremar tres vegades sa pancarta que es PSM havia posat en contra de sa guerra, perquè no volia que es manifestassin, i ara tot es possible fa una olor de socarrim molt mala d'aguantar.

PARE: En Camestortes no ha cremat res. A més s'olor de socarrim no ve de calar foc a ses pancartes...

FISCAL: ¿A no? Idò me voleu dir d'on ve aquesta olor..?

PARE: Idò ve de Madrid.

FISCAL: (*Sorprès*) ¿De Madrid?

PARE: Sí, és s'olor que fa n'Asnar, de cremat que està després de veure ses manifestacions que hi va haver en contra de sa guerra.

JUTGE: (*Molt autoritari. Al Pare*) Callau. Si en tornau dir cap com aquesta vos faré sa pell. ¿Ho heu entès?

PARE: (*Acotant el cap submís*) Sí, senyor Jutge.

JUTGE: (*Al Fiscal*) Prosseguiu, senyor Fiscal.

ESCENA 7

FISCAL: Camestortes jo t'acús que a Algaida hi ha massa informació.

PARE: Però senyor Fiscal, això no és dolent. ¿No diuen que s'informació és poder?

MARE: (*Plorant*) Sí, poder...

FISCAL: En Camestortes ha fet que proliferassin d'una manera desmesurada es mitjans de comunicació. No només rebem una dotzena de canals de televisió, sinó que, a més de tenir ràdio Titoieta...

PARE: (*Corregint el Fiscal*) Titoieta Ràdio...

FISCAL: Bé, Titoieta Ràdio, sa revista *Es Saig* i es *Punt 3*, ara reparteixen *l'Observador* i es *7 Dies*.

PARE: Però això està molt bé. Tots aquests mitjans contribueixen a sa normalització lingüística...

FISCAL: (*Satisfet*) Aquí vos volia agafar: tots no. Es *7 Dies* lo únic que té de mallorquí és es nom, perquè tot lo demás està escrit en castellà.

PARE: Idò s'hauria de dir *Siete Días*.

MARE: (*Plorant*) Sí, *siete* com ets *enanitos*.

PARE: (*Amb moltíssima ironia, remarcant exageradament la paraula "Ana"*) O com *ANA y los siete*. (*El Jutge, quan sent la paraula Ana el vol interrompre, però el Pare l'atura amb un gest i afegeix molt convençut*) Ah!, no me podeu dir res, aquesta Ana no té res que veure amb na Botella.

JUTGE: (*Amenaçant, amb un dit enlaire*) M'estau ensabonant més que na Maria Antònia an es Pacte de Progrés. Anau alerta. (*Al Fiscal, més calmat*) Prosseguiu, senyor Fiscal.

FISCAL: I xerrant des mitjans de comunicació, tu ets es culpable, Camestortes, que Algaida surti tant a sa televisió.

PARE: No sé a què vos referiu.

MARE: (*Plorant*) I jo tampoc... si no xerra clar aquest homo jo no entenc res.

FISCAL: ¿Què no vàreu veure es *Diario de Patricia*?

MARE: (*Que s'atura de plorar en sec i fa molta atenció, orelles altes.*
Al Pare) ¿Què hi va sortir qualcú d'Algaida?

PARE: (*Molest*) És que pareixes curta! Jo t'ho vaig dir...

MARE: ¿I qui va sortir?

(*El Pare li contesta a l'orella*)

MARE: Ahhhh!

JUTGE: Proseguiu.

FISCAL: Amb la vènia. Continuant amb so tema: Resulta també que es bibliotecari fa quaranta vegades que surt pes Canal 4 contant sa histori' de la Pau de Castellitx.

PARE: Però això no té res de dolent, és una manera de divulgar es patrimoni d'Algaida.

FISCAL: Però quaranta vegades contant sempre lo mateix s'arriba a fer cansat.

MARE: (*Plorant*) Però no veis que és tant petit que si no surt moltes vegades no el veuen...

JUTGE: Prou d'aquest tema. Fiscal, anau acabant que ja no puc més de fred i això, com cada any, se fa massa llarg.

ESCENA 8

FISCAL: Camestortes, t'acús d'anar en contra de sa llei amb so tema de ses matances.

MARE: (*Plorant*) Ai, ara xerrarem de matances!

PARE: (*Ja una mica fart*) Però senyor Fiscal, no veis que a Algaida tothom que pot i vol fa matances, com sempre.

FISCAL: No me referia an això. Ja sé que ses autoritats fan sa vista grossa amb ses matances.

PARE: Igual que amb altres coses, amb lo que els hi convé...

JUTGE: Silenci!

FISCAL: Jo me referia que en lloc de matar es porc a l'antiga, o sigui, acorant-li un guinavet al coll, ara en Camestortes mata es porcs a escopetades.

PARE: D'això no té sa cupa en Camestortes, però si es porc va fugir i corria per dins sa pleta...

FISCAL: Veig que coneixeu sa histori'.

PARE: Sí que la coneixem, però això de matar es porc a escopetades no varem ser noltros. A noltros, li podem assegurar, es porc no mos va fugir ni mos fugirà perquè només en matàrem mig.

MARE: (*Plorant*) Sí, només em matàrem mig i s'altre mig el tenim arrebatat dins sa soll, i no se pot moure perquè cau.

JUTGE: (*Tallant*) Prou, ja estic cansat de sentir desbarats. Senyor Fiscal, acabau!

ESCENA 9

FISCAL: Acab tot d'una senyor Jutge. Camestortes d'acús de ser es causant que a Algaida hi hagi tanta inseguretad ciutadana. Tot són robatoris per ses casetes: buiden es rebosts, s'enduen tot lo de valor... Fins i tot sa llenya.

PARE: És que sa llenya va molt cara...

MARE: (*Plorant*) Sí, més cara que es butano...

PARE: Però d'això, senyor Jutge, en Camestortes no té sa cupa...

FISCAL: I a més, se dedica a robar furgonetes de dins sa portassa a sa gent d'Algaida...

PARE: Això va ser un mal moment que va tenir...

Mare: (*Plorant*) Sí, un mal moment i perquè teniem es carro espenyat.

FISCAL: I a més des robatoris, ara intenta encolomar an es comerciants d'Algaida, bitllets d'euro falsos.

MARE: *(Posant-se les mans al cap)* Ai, déu meu! Ai, déu meu! *(Fets per aturar el pare)*.

PARE: *(Aixecant-se tot enfadat. A en Camestortes)* Ah, cara de puta! ¿O són falsos? *(La mare, plorant, l'agafa pel braç i el reté)* És que t'ofegaré! *(Gran agitació)*.

MARE: *(Desconsolada)* Mirau, jo que m'havia de comprar una pleisteixon amb DVD...

JUTGE: *(Intentant posar ordre)* Silenci! Silenci! Ja n'estic fart. Don per acabat es judici.

QUARTA PART

La Comdemna

JUTGE: *(Prenent un to molt circumspecte)*. Feta aquesta enèsima inculpació, hem acabat de llegir es càrrecs que es ministeri fiscal imputa a n'en Camestortes. Sumarium finitus est. Deo gratias.

ARRUAL I FISCAL: Amén.

ARRUAL MAJOR: Algaida, dia primer de març de l'any de nostre senyor de dos mil tres. Ha comparegut davant aquest magne tribunal en Camestortes Tortes, fill de son pare i sa mare, acusat de ser es causant de tots quants mals han ocorregut a la vila d'Algaida aquest darrer any. Aquest magne tribunal ha pogut escoltar ses nefandes acusacions dites pes ministeri fiscal en contra d'en Camestortes. Ara es senyor jutge deliberarà i dictarà es seu infal·lible veredict.

(Es jutge es posa les mans al cap com si pensàs, acluca els ulls. Es grata els cabells i s'està una estoneta meditant).

Senyor jutge, ja teniu el veredict?

JUTGE: Sí, el tenc.

ARRUAL MAJOR: ¡Au idò, aixecau-vos tots drets! *(Tothom s'aixeca)*.
¿Senyor jutge, quin es el vostre veredict?

JUTGE: *(Molt solemne)*. Com a jutge principal d'aquest magne tribunal declar en Camestortes Tortes *(pausa)* culpable de tos els crims, felonies i faltes que ha estat acusat.

(El pare es posa les mans al cap. Les dones comencen a plorar. Tots els assistents fan cara molt trista).

MARE: *(Plorant desconsolada)* ¡Ai fill meu! ¡Fill meu, on t'he de veure!

(El seguici consola la mare)

ARRUAL MAJOR: I en conseqüenci' d'haver estat declarat culpable de tots es càrrecs, senyor Jutge, ¿quina és sa pena que imposau a n'en Camestortes?

JUTGE: A resultes d'haver estat declarat culpable, condén en Camestortes a sa pena capital. (*Crist de la mare desesperada*) Camestortes Tortes, pels crims i faltes comeses a Algaida durant es darrer any seràs executat ara mateix (*La mare té un acubó. Desesperació general dels familiars*). La pena ha estat dictada. Arrual Majors, que se complesqui sa sentènci'.

ARRUAL MAJOR: Au, arruals.

CINQUENA PART

L'execució